

1939

ИНФОРМАЦИОННИ
ИКОНОМИЧЕСКИ ИЗВЕСТИЯ
на Варн. търг.-инд. камара

Год. X бр. 3.

Варна, 21 мартъ 1939

БЮДЖЕТЪТЪ НА ДЪРЖАВАТА

Ж. Т. Половъ

Благодарение на безспорната връзка между националното стопанство и бюджета на една държава, подобрието, настъпило (въ държавния ни бюджетъ отъ 1932 год. насамъ, се сочи много често като явенъ признакъ и указателъ за размѣра на стопанското съживяване. Въ случаятъ, склонността да си служимъ съ този симптомъ се подхранва особено много и отъ обстоятелството, че 1932 г. се взема като предѣлъ на постоянно задълбочаващата се стопанска криза и че непосредствено следващитѣ години не само пречупиха бързо спадащата линия на нивото на стопанския животъ, но, особено отъ 1935 г. насамъ, съ неизмѣнно поддържаното движение нагоре, отвориха вратитѣ на единъ, споредъ нѣкои оправданъ, споредъ други неоправданъ, оптимизъмъ. Именно това съпадение на началото на стопанското съвземане съ подобрието въ държавния бюджетъ като чели отклони вниманието на мнозинството по-повърхностни наблюдатели отъ по-подробното изследване на причинитѣ за този фискаленъ успѣхъ и го подтикна къмъ готовността да приеме едно пълно покриване на подобрието въ бюджета съ подобрието на стопанството изобщо.

По-долу ние ще се помжчимъ да изтъкнемъ, че това разбиране не се покрива съ истината; че наредъ съ безспорното влияние на общото стопанско подобриение тукъ трѣбва да се даде съответно мѣсто и на други фактори, и то далечъ неравностойни на първия.

Едно постепенно навлизане въ тази задача ни налага да се опознаемъ, макаръ и въ най-общи черти, съ развитието на бюджета на държавата презъ последнитѣ години. Следната таблица ни дава тази възможност¹⁾:

¹⁾ Цифритѣ, помѣстени въ тази таблица, включватъ приходитѣ и разходитѣ по бюджета на държавата, безъ тѣзи по бюджета на Б. д. ж. и пристанищата.

Бюджетни години	Приходъ	Разходъ	Дефицитъ Излишъкъ	
			(-)	(+)
милиони лв.				
1932/33	4.735	5.469	-	734
1933/34	4.987	5.392	-	405
1934/35 (9 мес.)	3.973	4.351	-	378
1935	5.399	5.685	-	286
1936	6.469	6.187	+	282
1937	7.679	7.087	+	592
1938	7.687	7.193	+	494

Първото нѣщо, което прави впечатление въ тази таблица, това е рѣзкото отдѣляне на годинитѣ, приключени съ дефицити, отъ годинитѣ, приключени съ излишъци. Съ огледъ на нашата задача, обаче, ние сме склонни да посочимъ като най-характерно въ нея обстоятелството, че моментътъ на преминаването отъ дефицити къмъ излишъци не съпада съ пункта, отъ който започватъ да растатъ абсолютнитѣ размѣри на приходитѣ и разходитѣ на държавния ни бюджетъ. По-нататъкъ, че въпрѣки сравнително отчетливото отдѣляне на бюджетнитѣ години, показали дефицитъ, отъ тѣзи, показали излишъци, още отъ първата година на разглеждания периодъ, паралелно съ увеличаването на абсолютнитѣ размѣри на приходитѣ и разходитѣ, се забелязва постепенно намаляване размѣра на бюджетнитѣ дефицити. Само че, докато до 1935 г. това намаляние върви бавно, 1936 г. отбелязва единъ чувствителенъ скокъ—въмѣсто 286 милиона дефицитъ презъ 1935 г., презъ 1936 г. имаме 282 милиона лева излишъкъ, или, съ други думи, скокътъ възлиза на 568 милиона лева.

Преминаването, обаче, отъ дефицити къмъ излишъци само по себе си нѣма

особена стойност. Бюджетният излишък не сж и не могат да бждат целъ на единъ бюджетъ, особено пъкъ на този на нашата държава, която е принудена да пренебрегва насжжнати нужди, поради липса на срѣдства. Констатирането и подчертаването на това явление, като признак на подобрене, има значение повече въ връзка съ скжсването съ системнитѣ дефицити, които представляватъ една сериозна опасностъ за бждешитѣ финанси на страната.

Много по-голямъ интересъ представлява за насъ постепенното увеличение абсолютнитѣ размѣри на приходитѣ и разходитѣ, понеже последнитѣ сж непосредствени носители на всички въздействия върху бюджета. Въ това направление ние констатирахме, че началото на подобрието на бюджета, схванато като увеличение на абсолютния размѣръ на приходитѣ и разходитѣ му, се проявява още отъ самото начало на разглеждания периодъ. Но, дали и до колко това подобрене е резултатъ на едно стопанско раздвижване и съответствува на неговия размѣръ, това е въпросъ, съ който трѣбва да се занимаемъ по-специално.

Ние сме склонни да приемемъ националния доходъ като най-мѣродавно мѣрило за едно общо подобрене въ страната. Въ такъвъ случай, ако се възползуваме отъ даннитѣ, които ни дава Д-ръ Ас. Чакаловъ въ своя последенъ трудъ върху националния доходъ на България, ние ще констатираме, че въпрѣки наличността на известни признаци на стопанско подобрене, периодътъ 1932 — 1934 г., съ постоянно спадащиятъ размѣръ на националния доходъ, не може да се постави въ числото на благоприятнитѣ. Цифритѣ, които ни дава той, сж следнитѣ: 39.273 за 1932 г.; 35.633 за 1933 г.; 34.564 милиона за 1934 г. Едно непрекъснато спадане, което се смѣня съ увеличение едва презъ 1935 г., регистрирана съ 36.569 милиона лева националенъ доходъ. За съжаление, данни за следващитѣ 1936 и 1937 години нѣмаме, но колкото може да се сжди отъ факторитѣ, предопредѣлящи неговия размѣръ, заключението ще бжде въ полза на едно постепенно увеличение.

Тази констатация, свързана съ първото заключение, че подобрието на държавния бюджетъ фактически започва още отъ началото на разглеждания периодъ, т. е. още въ периода, който е охарактеризиранъ отъ даннитѣ за националния доходъ като неблагоприятенъ, из-

тъква недвусмислено, че констатираното увеличение на държавнитѣ приходи презъ тоя периодъ не е резултатъ на стопански подемъ и че въ тази насока сж действували други фактори, които, по всѣка вѣроятностъ, сж продължили действието си и следъ този периодъ.

Спазвайки една последователностъ, ще се помжчимъ най-напредъ да откриемъ главната причина за увеличение на приходитѣ по бюджета, преди настжпването на констатираното общо стопанско подобрене (по даннитѣ на националния доходъ — 1935 г.). Не само структурата на нашия бюджетъ, но и общото впечатление за постоянно увеличаващото се данъчно бреме, въ най-широкия смисълъ на думата, отправитѣ въ случая вниманието ни къмъ неговитѣ съставни части. Смѣтаме, че по-долу помѣстенитѣ данни ще бждатъ достатъчни за да ни въведатъ въ интересувания ни въпросъ.

Видове приходи	1932/33	1933/34	1934
	въ милиони лв.		
Отъ прѣки данъци	392	456	418
Отъ косвени данъци	2,112	1,941	1,605
Отъ такси и берии	208	266	134
Отъ гербови марки	301	287	206
Глоби и конфискации	51	72	75
Приходи отъ скл. бюдж. (прѣки и косв. данъци)	203	286	225
	3267	3308	2663

Макаръ че даннитѣ за 1934 г. включватъ приходитѣ само за деветъ месеца — отъ 1 априль до 31 декемврий, поради въведеното приравняване на календарната съ бюджетната година, все пакъ тѣ ни откриватъ една тенденция къмъ увеличение, защото, колкото и грубо да е пресмѣтането, аритметически изчислено въз основа на дохода за деветътѣхъ месеца на годината, за цѣлата 1934 г. доходътъ би възлѣзълъ на 3.551 милиона лв. Следователно, даже и да претърпи тази цифра корекция, общата констатация, че на постоянно намаляващия националенъ доходъ презъ периода 1932 — 34 години съответствува постоянно увеличаващото се данъчно бреме, нѣма да се измѣни. А веднѣжъ това установено, става неизбежно заключението, че подобрието на бюджета на държавата презъ този периодъ време, става главно подъ напора на едно постоянно увеличаващо се данъчно бреме, и то наспроти спадащия размѣръ на националния доходъ.

Презъ 1935, 1936 и 1937 г. г. къмъ този

факторъ може съ сигурност да се прибави и влиянието на подобрения национален доход. Безъ да можемъ да определимъ размѣра на въздействието на всѣки единъ отъ тѣзи фактори, доказателство за тѣхното съвмѣстно действие ние сме склонни да видимъ въ несравнено по-бързото нарастване на абсолютнитѣ размѣри на държавния бюджетъ презъ 1936 и 1937 година. И наистина, докато презъ 1933/34 ф. г. приходитѣ по бюджета нарастватъ съ 252 милиона лв. спрямо тия отъ 1932/33 фин. г., и презъ 1935 фин. г. — съ 412 милиона спрямо 1933/34 ф. г., презъ 1936 г. имаме нарастване съ 1070 милиона лева, а презъ 1937 г. — 1210 съ милиона лева.

Най-после, за да обхванемъ по-пълно причинитѣ за подобрието на държавния бюджетъ, ние трѣбва да посочимъ и на единъ другъ източникъ, отъ който държавата се е ползувала презъ последнитѣ години въ значително по-големѣ размѣри. Това сж еднократни и извънредни сръдства, като: сливане на фондове съ държавния бюджетъ, недвижимъ дане кредити за известни разходи, вътрешни заеми, облекчителен изплащане лихвитѣ на външнитѣ държавни дългове, печалби отъ насичане на монети и пр. и пр. Въ желанието си да дадемъ представа за значителното влияние на широкото използване на тѣзи източници презъ последнитѣ нѣколко години, по-специално отъ 1935 г. и насамъ, безъ да се впускаме въ деталното имъ изброяване, ние ще се задоволимъ само съ цитирането на глобалнитѣ годишни цифри. Така на примѣръ, презъ 1932/33 г. отъ горепомнатитѣ източници държавата е имала всичко 953 милиона лв.; през 1933/34 г. — 1650 милиона лв.; презъ 1934 г. (за 9 месеца) — 1218 милиона лв.; презъ 1935 г. — 2070 милиона лв.; презъ 1936 г. — 1776 милиона лв. и презъ 1937 г. — 2308 милиона лева.

Отъ казаното до тукъ следва да се извади заключението, че подобрието, настъпило въ държавния бюджетъ следъ 1935 г., не може да се отдаде изключително на стопанското явление. Наредъ съ последното, тукъ проявяватъ действието си и постепенно увеличаващето се данъчно бреме и по-засиленото използване на споменатитѣ еднократни и извънредни източници. А това ще рече, че отбелязаното подобриение се крепи само отчасти на здравитѣ и положителни основи на едно стопанско раздвижване. Другитѣ два главни източника на това

подобриение — данъчното бреме и еднократнитѣ и извънредни източници, могат да се отпредѣлятъ като благоприятно действащи върху непосредственитѣ и моментни интереси на фиска, но опасни за бждещия стопански и финансовъ животъ на страната ни. Защото, увеличението на данъчното бреме, особено въ периодъ на стопански упадъкъ, би могло да доведе до разстройване на доходносни предприятия, а по-широкото ползуване отъ еднократни и извънредни сръдства носи неудобствата, свързани съ тѣхната колебливост, несигурностъ и инцидентностъ.

ПОВИШЕНО БЛАГОСЪСТОЯНИЕ ЧРЕЗЪ ДОБРО СТОПАНИСВАНЕ

К. Клаевъ.

Употрѣбата на единъ предметъ означава неговото разрушаване чрезъ постепенно изхабяване. Тая проста истина е свързана съ две основни стопански прояви, чието значение не бива да се подценява. Едната отъ тѣхъ е, че още отъ първия день на употреблението трѣбва да започне да се осигурява, чрезъ финансови резерви, замѣняването на предмета съ новъ, тъй като неговото изхабяване е неизбѣжно. Тая практика е отдавна широко възприета отъ всички стопански предприятия. Въ частнитѣ домакинства, обаче, на които сжщо сж повѣрени ценни капитални блага отъ народостопанско значение, като жилища, земеделски инвентаръ и други, тя е много слабо застъпена. Другата проява е, че трѣбва да се положатъ грижи за продължение на съществуването и на годността на предмета чрезъ планомерно и стопански оправдано поддържане. Тая стопанска мѣрка е прокарана у насъ незадоволително дори и въ голѣмитѣ промишлени предприятия.

Значението на поддържането, на доброто стопанисване на материалнитѣ блага, за народното благосъстояние не е по-малко отъ това на производството на нови блага. Благодарение на това, известно е, че поддържането е застъпено въ единъ широкъ мащабъ въ рамкитѣ на всѣко народно стопанство. Поправянето, преобядисването, импрегнирането, контролирането и други сж мѣрки на поддържането и тѣ сж застъпени въ всички народни стопанства. Много нарѣдко, обаче, трѣбва да признаемъ, тѣ се извършватъ

съ същата плановърна и методична грижливост, съ същата прозорливост и финансова предпазливост, както въ производството. Ето защо, тукъ се криятъ още значителни резерви за повишаването на народното благосъстояние, които трѣбва да бждатъ използвани чрезъ общи системни усилия.

Една обща системна работа е необходима главно затова, защото само по-големитѣ предприятия сж въ състояние да се справятъ съ задачитѣ, които ни поставя проблемътъ на поддържането, докато всички останали—по-дребнитѣ предприятия, земеделцѣтъ и други, поради липса на специални познания, не сж въ състояние да се справятъ съ всички етапи на поддържането и иматъ нужда отъ съвета и помощта на доставчика или на самостоятелния специалистъ.

Единъ отъ основнитѣ елементи на поддържането е поправката. Препоръчително е, обаче, поправката да бжде отбѣгната колкото е възможно по-продължително време. За това е необходимо внимателно употребление на предмета, почистване и смазване, редовна провѣрка и незабавно изправяне на забелязанитѣ дефекти. За тази целъ е необходимъ внимателно изработенъ планъ по поддържането, разбира се, за по-големитѣ предприятия.

Когато става въпросъ за по-големи поправки, каквито неизбѣжно се налагатъ, трѣбва преди всичко да се установи, доколко поправката би била стопански оправдана: разносикитѣ по поправката ще трѣбва да бждатъ оправдани чрезъ продължаване годността на поправения предметъ. Тази стоп.-техническа граница може да бжде теоретически изчислена. Независимо отъ това, налага се изчерпателно сравнение между разходите и качествата на поправения предметъ съ тия на новъ такъвъ, следъ като отъ сумата, нужна за набавянето на новия предметъ, се спадне стойността на вехто на подлежащия на поправка такъвъ. Въ такъвъ случай сж мѣродавни не само финансовитѣ пресмѣтания, но и стопанскитѣ съображения, както и съществуващитѣ възможности.

Плановото поддържане въ изправностъ на едно индустриално предприятие е важна задача, на която трѣбва да се посвѣти и най-претрупаниятъ отъ работа ръководителъ на индустриално предприятие. Следъ провеждането на законнитѣ постановления по провѣрката и поддържането на парни котли, електро-

женни апарати и други, методитѣ по поддържането трѣбва да бждатъ разпрострени и системно приложени и върху всички други машини, инструменти и приспособления въ фабриката. При тая работа се откриватъ често много грѣшки и неудобства, изправянето на които води следъ себе си значителни подобрения въ производствения процесъ.

Въ интереса на всѣка стопанска единица и нейнъ дългъ спрямо народното стопанство е, да проведе системно мѣрките на поддържането, за запазване на стопанскитѣ блага съ които борави.

ТЪРГОВСКИ ОТДѢЛЪ

Издадени разрешителни за търгуване

по наредбата-законъ за уреждане на вътрешната търговия, въ района на камарата (по околии), къмъ края на м. октомврий 1938 год.

№ по редъ	Околии	Брой	% отъ общото число	Отъ тѣхъ			
				въ градоветѣ		въ селата	
				Брой	%	Брой	%
1	Варна	2521	22.1	2015	80	506	20
2	В. Търново	1132	9.9	259	23	873	77
3	Г. Орѣховица	1064	9.3	338	32	726	68
4	Шуменъ	926	8.1	567	61	359	39
5	Габрово	883	7.8	672	76	211	24
6	Разградъ	848	7.5	401	47	447	53
7	Провадия	846	7.4	388	46	458	54
8	Дрѣново	670	5.5	274	44	346	56
9	Попово	525	4.6	210	40	315	60
10	Търговище	479	4.2	290	61	189	39
11	Нови-Пазаръ	443	3.9	47	11	396	89
12	Елена	389	3.4	95	24	294	76
13	Преславъ	277	2.4	38	14	239	86
14	Омортагъ	228	2.0	86	38	142	62
15	Исперихъ	222	1.9	—	—	222	100
	Всичко	11403	100.-	5680	50.-	5723	50.-

ЗАНАЯТЧИЙСКИ ОТДѢЛЪ

Такситѣ, които общитѣ търговски сдружения иматъ право да събиратъ при предаване разрешителнитѣ за търгуване на занаятчинтѣ

Въ чл. чл. 13 и 14 отъ Закона за уреждане на вътрешната търговия е постановено, всѣко издадено разрешително да се предава на правоимеющия чрезъ мѣстното общо търговско сдружение, срещу заплащането на такса отъ 100 лева, въ приходъ на Общия съюзъ на българскитѣ търговци — фондъ „Задъл-

жителна взаимно-спомогателна посмъртна каса на българските търговци“.

Отъ този законенъ текстъ е ясно, следователно, че при предаване на разрешителното, общитѣ търговски сдружения могатъ да събиратъ задължително отъ притежателитѣ на разрешителнитѣ само таксата отъ 100 лева. Изискването, да се заплащатъ, същевременно съ таксата отъ 100 лева, още и членски вноски или други нѣкакви организационни такси, е изключено като задължително условие при предаването на разрешителнитѣ.

Въпрѣки това, обаче, констатирано е, че нѣкои търговски сдружения, въ практиката си по приложението на чл. чл. 13 и 14 отъ Закона за у. в. т., съ предаване разрешителнитѣ имъ, сж изискали отъ последнитѣ да заплащатъ непременно, освенъ законоустановената такса отъ 100 лева, и членския си вносъ и други нѣкои организационни такси.

Такива сдружения, които свързватъ предаването на разрешителното съ непременно плащане и на членския вносъ, постъпватъ, безспорно, незаконно, тъй като редътъ за плащането и събирането на задължителнитѣ членски вноски е опредѣленъ само въ Закона за търговските организации, когато се отнася до търговци, и въ Закона за занаятчийскитѣ организации — когато се отнася до занаятчи, а не и въ Закона за уреждане на вътрешната търговия.

Въ духътъ на горното издадено и специално тълкувателно окръжно писмо, № 1-18-13596 отъ 1. VII. 1938 г., отъ Министерството на търговията, промишлеността и труда — отделение за търговия.

Желателно е, съответнитѣ търговски сдружения да се справятъ съ визираното окръжно и да не допускатъ отклонения отъ точно опредѣленитѣ имъ права въ чл. чл. 13 и 14 отъ Закона за у. в. т. По този начинъ, тѣ действително ще бждатъ въ услуга на своитѣ членове. Т. Ст.

Разрешителнитѣ за търгуване на занаятчийтѣ — готвачи

Груповиятъ браншовъ съюзъ „Храни и питиета“ — София, съ писмо вх. № 3661, моли камарата да разпореди, разрешителнитѣ на занаятчийтѣ — готвачи да се предаватъ на правоимеющитѣ лица чрезъ съответното браншово готварско-занаятчийско сдружение.

Това искане на груповия браншовъ съюзъ „Храни и питиета“ е незаконно, тъй като въ чл. чл. 13 и 14 отъ Закона за уреждане на вътрешната тър-

говия е изрично казано, че предаването на разрешителнитѣ става чрезъ мѣстното общо търговско сдружение, което е задължено да води специаленъ регистъръ на издаденитѣ разрешителни. Т. Ст.

Резултатъ отъ калфенскитѣ изпити произведени въ района на камарата отъ 21 януарий до 5 февруарий 1939 год. — по изпитни секции

№	Секция въ градъ	Явили се на изпитъ	Издръжали изпитъ	Пропаднали
1	Варна	365	317	48
2	Провадня	203	110	93
3	Търговище	145	105	40
4	Пол. Гръмбешъ	91	69	22
5	Елена	64	42	22
6	Тръвна	75	55	20
7	Габрово	127	68	59
8	В. Търново	241	135	106
9	Г. Орѣховица	211	99	112
10	Попово	195	139	56
11	Шуменъ	313	180	133
12	Разградъ	198	117	81
	Всичко	2228	1436	792

Г. К.

По допълнителното занаятчийско образование

Отъ 1937—1938 учебна година, въ камарното допълнително занаятчийско училище въ гр. Варна, покрай общообразователнитѣ предмети се въведе и „теория по занаята“ по следнитѣ занаяти: общарския, крояческия на мъжки дрехи и по нѣкои отъ металнитѣ занаяти (лъярския, шлосерския, коваческия, коларо-желѣзарския и стругарския).

—о—

Отъ 1. I. т. г. Държавното столарско допълнително училище въ гр. Варна, съгласно нареждането на Министерството на търговията, промишлеността и труда се предава на Варненската търговско-индустриална камара и се слива съ камарното такова въ сѣция градъ. Това училище ще се състои отъ 4 паралелки: I и II чирашки и I и II калфенски курсове, на които сжщо ще се преподава теория по занаята.

И. Т.

По нарушенията на закона за занаятитѣ

1. Презъ календарната 1938 год. Варненската търговско-индустриална камара е издала 1139 наказателни постановления

ния за нарушения по Закона за занаятите, от които: 75% по чл. 3, а останалитъ по чл. чл. 8, 9, 14 и 37.

2. Превеждането въ изпълнение на наказателнитъ постановления от страна на полицейскитъ власти, съгласно чл. 42 ал. III отъ Закона за занаятитъ, въ много случаи не е тъй спешно, както би следвало да бжде, поради което се намалява ефикасността на сжция законъ, по отношение изкореняването на нарушенията.

Кр. Г.

ИНФОРМАЦИОНЕНЪ ОТДѢЛЪ

Външни пазари

Гърция

Пазарътъ отъ 1 до 16 мартъ

Пшеница. Предлаганията на Пирейското тържище отбелязали слабо намаляние. Аржентинската пшеница „Бурасо бланка“ и „Никошея“ е била предлагана по 105 шилинга за тонъ, сифъ Пирея; австралийската „Уестърнъ“ — 107, а ромънската — 77.

Царевица. Вследствие на по-голямъ интересъ, ценитъ били затвърдени. Зарегистрирани били значителни сдѣлки, предимно съ ромънска стока. „Чикуантино“ запазила твърда цена — около 105 шилинга за тонъ, сифъ Пирея, а „Галфоксъ“ — 101 шилинга, доставка мартъ — априлъ.

Ечемикъ. Ценитъ на ромънската стока сж се запазили на около 96 шилинга за тонъ, сифъ Пирея. Обезмитената стока показала тенденция на покачване и достигнала 20 лепта на ока.

Овесъ. Не сж били реализирани никакви сдѣлки.

Оризъ. Цената на „Екстра фянси бло-розъ“ се установила около 3,50 долара стотъ либри, сифъ Пирея. Необезмитената стока се затвърдила на 16,80 драхми оката. Олющениятъ египетски оризъ — гласе — е останалъ твърдо на 12,20 оката, а мѣстната стока, като италиански типъ „Каролинъ“, е била предлагана по 16 драхми оката.

Колофонъ и терпентинъ. Поради изчерпването на запаситъ отъ миналогодишната реколта, въ ценитъ било отбелязано покачване. Очакванитъ контингенти за износъ въ Италия още не били дадени. Цени: колофонъ Н. И., безъ опаковка, фобъ мауни Пирея — 8,60 до 9,50 драхми за кгр.; терпентинъ, безъ опаковка, фобъ мауни Пирея — 18 до 20 драхми килограма.

Маслиново масло. Ценитъ на свободното пирейско пристанище се устано-

вили на около 33 драхми за първо качество, 32 драхми за второ качество и 30 драхми за трето качество. Обаче, поради останалитъ непродадени количества отминали реколти и поради липса на достатъчно търсене, търговцитъ били склонни да продаватъ и на по-низки цени.

Маслото отъ маслинени кокички варирало около 12 — 13 шилинга стотъхъ кгр. фобъ, безъ варели. Сключени сдѣлки нѣмало.

Свидетелства за произходъ. Гръцкото правителство е уведомило О. Н., че въ връзка съ приложението на ал. 2 на чл. 11 отъ международната конвенция за опростяване на митническитъ формалности, на управлението на Свободната зона въ Пирейското пристанище било дадено право да издава свидетелства за произходъ на гръцки стоки.

Египетъ

Измѣнени вносни мита. Съ декретъ отъ м. февруарий т. г. сж били измѣнени вносни мита на следнитъ стоки:

м. ст. 158. Вино обикновено, отъ ферментацията на гроздова мжстъ, съдържаще 15° алкохолъ, въ бутилки отъ по единъ или два литри, или въ други сждове — 20% отъ стойността, но най-малко 10 милиема на литъръ. Добавъчното мито е увеличено отъ 8 на 10 милиема;

м. ст. 126. Тестени произведения (макарони) — вносното мито е увеличено отъ 8 на 15 милиема на килограмъ;

м. ст. 69. Пшеница — вносното мито е намалено както следва:

При борсова цена на австралийската пшеница на Лондонската борса, сифъ Египетското пристанище, за тонъ.

отъ 8 лири и нагоре	отъ 740	на 480 милиема
7,15 до 8 лири	760	500
7,10 „ 7,15 лири	780	520
7,5 „ 7,10 „	805	545
7, — „ 7,5 „	825	565
6,15 „ 7, — „	850	590
6,10 „ 6,15 „	870	610
6,5 „ 6,10 „	890	630
6, — „ 6,05 „	915	655
5,15 „ 6, — „	935	675
5,10 „ 5,15 „	960	700
5,5 „ 5,10 „	980	720
5, — „ 5,5 „	1000	740
4,15 „ 5, — „	1025	765
4,10 „ 4,15 „	1045	785
4,5 „ 4,10 „	1070	810
4, — „ 4,5 „	1090	830
3,15 „ 4, — „	1110	850
3,10 „ 3,15 „	1135	875
3,5 „ 3,10 „	1160	900
3, — „ 3,5 „	1180	920
по долу отъ 3 лири	1205	945

Дървени вжглища. Съ рапортъ отъ 20 м. м., търговскиятъ съветникъ на Експортния институтъ въ Александрия съобщава, че голѣмитѣ довози отъ България презъ последнитѣ 6 месеца — 180,800 кгр. — обезличили тенденцията къмъ покачване. Положението на пазара се измѣнило и цената се затвърдила на 4,15 лири за тонъ обезмитена стока. Къмъ тази дата, последната пратка отъ 41,100 кгр. стояла още непродадена.

Унгария

Дървени вжглища. Унгария внася годишно около 3—4 хиляди вагона дървени вжглища. Главни доставчици на това количество сж Чехословакия, Ромъния, Югославия и Полша. Предвидъ на развитиѣ се събития въ Чехословакия, на намаления ромънски вносъ и на затрудненията въ износа на Югославия, почетниятъ представителъ на Експортния институтъ въ Буда-Пеща съобщава, че при подходящи цени ние бихме могли да въведемъ нашитѣ дървени вжглища.

Цената, по която могатъ да се продаватъ вжглища въ Унгария, франко пристанище и обезмитени, била опредѣлена отъ правителството на 1150 пенгьо за ретортени вжглища, за вагонъ отъ 10 тона, и на 970 пенгьо за вжглища, приготвени по примитивенъ начинъ. За мито и други такси трѣбвало да се приспаднатъ по 70 пенгьо, поради което фактичката цена се свеждала на 1080 пенгьо за ретортени вжглища и на 900 пенгьо за примитивни вжглища.

Споредъ мнението на почетния председателъ на Експортния институтъ, условията на момента давали основание да се разчита на единъ пласментъ отъ най-малко 500 вагона.

Финландия

Вноса на живи животни, на сурови животински произведения, на растения и части отъ тѣхъ. Съгласно една наредба отъ м. февруарий т. г., вносътъ на млѣкопитающии, на птици и на сурови произведения отъ тѣхъ ще става изключително съ разрешение на мѣстнитѣ ветеринарни власти. Вносътъ пъкъ на прѣсни растения, картофи, зеленчукъ, овесъ, овесено брашно, семена, фуражни растения, слама и употребявани чували се допуска само съ разрешение на Министерството на земедѣлието, и то при условие да се спазватъ специалнитѣ правила при транспортирането имъ. Употребяването на веднѣжъ използвани опа-

ковачни материали изобщо, ще става само по изключение, съ изричното разрешение на Министерството на земедѣлието.

Швеция

Вносни такси върху фуражнитѣ сръдства. Съгласно царски указъ отъ края на м. февруарий т. г., такситѣ върху фуражнитѣ сръдства били установени както следва: царевица и царевишни произведения — 6 йорета; трици — 4 йорета; останалитѣ фуражни сръдства — 5 йорета.

Държавенъ вестникъ

Бр. 49 — Заповѣдъ № 125 на Дирекцията за организиране и контролъ на професията. Наредба се, да се започне събирането на първата задължителна годишна вноска отъ половина надница на всички организирани и неорганизираны работници, въ полза на Българския работнически съюзъ, за текущата 1939 година. Най-късно до 31 мартъ т. г., всѣки работодател е длъженъ да задържи по половина надница отъ работящитѣ при него работници, да закупи съответнитѣ марки и да облепи съ тѣхъ осигурителнитѣ книжки на работницитѣ. Одрѣжкитѣ ще се правятъ отъ възнаграждението на всички работници, независимо отъ продължителността на времето, презъ което тѣ сж били заети на работа.

Бр. 50 — Наредба за упражнението на бюджета на водния синдикатъ „Електрическа централа Вжча“ за 1939 година.

Бр. 53 — Законъ за измѣнение и допълнение на наредбата-законъ за общинския налогъ. Между другото, къмъ чл. 10 се прибавятъ забележки съ следното съдържание:

Забележка I. Не подлежатъ на облагане по таблица III къмъ този законъ: 1. ресторантитѣ, гостилницитѣ, както и бюфетитѣ при гаритѣ, за произведенитѣ отъ тѣхъ захарни и подсладени съ захаръ издѣлия, съ изключение на сладоледъ, когато последнитѣ се произвеждатъ само за консумация на хранешитѣ се въ горнитѣ заведения, безъ да се продаватъ навънъ и 2. млѣкарницитѣ, за производство само на млѣко съ оризъ.

Забележка II. Министърътъ на финанситѣ може да отсрочва плащането на

патентитъ, замѣнящи общинския налогъ, по таблица III къмъ този законъ.

Тѣзи две забележки влизатъ въ сила отъ 1 юлий 1939 год. (Подробности въ държавенъ вестникъ).

Бр. 54 — Постановление на министерския съветъ № 371. Удобрѣва се решението, относно трудовитѣ условия и минималнитѣ надници на работниците механици, електротехници и металургисти за цѣлата страна.

Постановление на министерския съветъ № 372. Удобрѣва се решението, относно трудовитѣ условия и минималнитѣ надници на работниците дърводѣлци въ цѣлата страна.

Извѣстие № 21 на отдѣление за индустрия, относно решенията на Индустриалния съветъ при Министерството на търговията, промишлеността и труда, взети на 6 мартъ т. г.

1. По минималния размѣръ на заведенията за консерви: а) за зеленчукови консерви; б) за рибни консерви и в) за доматиено пюре.

2. По обявената обща преситеностъ въ мелничарството. Подробности по тѣзи решения ще дадемъ следъ като бждатъ утвърдени отъ г. Министра на търговията, промишлеността и труда, което трѣбва да стане въ срокъ две седмици отъ обнародването на настоящето. Интересуващитѣ се могатъ да се справятъ съ Държавенъ вестникъ.

Бр. 55 — Заповѣдъ № 404 на г. Министра на търговията. Цената на люцерновото семе се опредѣля както следва: на едро, франко вагонъ товарна гара, до 40 лева килограма. Въ сила отъ 11 мартъ т. г.

Бр. 57 — Законъ за данъчнитѣ облекчения. Безобложниятъ данъкъ по закона за данъка върху общия доходъ и по указъ № 79/1923 година, както и безобложниятъ данъкъ занятие по закона за данъка върху приходитѣ отъ 1925 г. и измѣненята му, констатиранъ съ актове, които сж били вржчени следъ 1 януарий 1938 година и до 30 септемврий 1938 г., ще се събира безъ лихва за закъснение, ако бжде внесенъ до 30 априль 1939 година. Въпросниятъ безобложенъ данъкъ, констатиранъ съ актове, вржчени следъ 1 октомврий 1938 г., ще се събира безъ лихви, ако бжде изплатенъ въ шестмесеченъ срокъ отъ денътъ на вржчване съставения актъ. Справка въ Държавенъ вестникъ.

Законъ за измѣнение и допълнение на чл. чл. 94 и 184 отъ закона за подобрене земеделското производство и опазване полскитѣ имоти. Подробности въ Държ. вестникъ.

Окръжно № 1—21 на отдѣление прѣки данѣци. Дава подробни указания относно приложението закона за данъчнитѣ облекчения, помѣстенъ въ сжщия брой на Държавенъ вестникъ.

Бр. 59 — Протоколъ № 5 на централната помирителна комисия при М-вото на търг., пром. и труда, относно трудовитѣ условия и минималнитѣ надници за работниците отъ вълнено-текстилниа браншъ въ цѣлата страна.

Б. З. и К. банка—Централно управление. Извлѣчение отъ тарифата за лихвитѣ, които Б. З. и К. Банка удобрѣва по влоговетѣ отъ 1 януарий 1939 година.

Бр. 61 — Постановление на министерския съветъ № 404. IX-то постановление на Министерския съветъ, относно ограничаването на индустрията въ София и Софийска околия (държавенъ вестникъ бр. 249 отъ 9.XI.1938 г.), се допълва както следва: 1) не се засѣгатъ отъ това постановление графическитѣ (печатници и литографии), хлѣбарскитѣ и хладилни индустриални заведения; 2) Допуска се да се подобряватъ съществуващитѣ законно инсталирани машини, както и да се замѣняватъ съ нови подлежащитѣ на изваждане отъ употреба стари законно инсталирани машини, безъ да се увеличава капацитета на производството; 3) Всички решения, издадени до 2 октомврий 1938 година по чл. 8 отъ Закона за индустрията, на които срокътъ за използване изтича следъ тази дата, оставатъ въ сила до опредѣленитѣ имъ срокове; 4) По всички искания се произнася предварително индустриалната комисия при Министерството на търговията, промишлеността и труда.

Панаири и изложби

Експортниятъ институтъ е решилъ да участвува и тази година въ пролѣтнитѣ международни панаири въ Бѣлградъ — отъ 15 до 24 априль и въ Бреслау — отъ 10 до 14 май.

Срокъ за представяне на мостри е до 25 мартъ, т. г. на адресъ на Института.

Печатница „Войниковъ“ — Варна
Телефонъ № 26-82